

บารมีหลวงปู่ พระราชสุทธินิยามมงคล แห่งวัดอัมพวัน

นางกอบกุล ทองไชย

จากหนังสือ กฎแห่งกรรม – ธรรมปฏิบัติ เล่มที่ ๘

พระราชสุทธินิยามมงคล (หลวงปู่จรัญ ฐิตธมฺโม)

วัดอัมพวัน สิงห์บุรี

R8014

ดิฉันนางกอบกุล ทองไชย เป็นผู้ที่เคยมีนิสัยโมโหร้าย โหดเหี้ยม ไม่กลัวบาปกรรม เปิดไถ่เลี้ยงไว้ เชือดคอกเป็นอาหารอย่างหน้าตาเฉย สุนัขที่เข้าไปรบกวณเปิดไถ่ในเล้า ยิ่งเปรี้ยวอย่างไม่สะทกสะท้าน ใคร ๆ อย่าคิดรังแก เพราะในชีวิตไม่เคยยอมใครเด็ดขาด เรียกว่า “กัดไม่ปล่อย”

ข่าวการตายแล้วฟื้นของพันเอกเสนาะ จินตรัตน์ แล้วมาเล่าเรื่องราวของบาปบุญ ได้ทำให้ดิฉันหยุดคิด รู้สึกกลับบาป แต่ยังไม่พบแนวทางไปสู่ความสว่าง

วันที่ ๙ - ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สพช.) จัดอบรมการปฏิบัติธรรมสำหรับผู้บริหารของโรงเรียนประถมศึกษาสามปีและดิฉันมีโอกาสได้รับการคัดเลือกให้เข้ารับการอบรมพร้อมกัน

เราสองคนจึงได้มุ่งหน้าไปยังวัดอัมพวัน ซึ่งแน่นอนที่สุดจะต้องว่าวุ่นไหนจะห้วงบ้าน ห้วงลูก ในการอบรมครั้งนั้นมี คุณแม่สิริ กรินชัย และคณะเป็นวิทยากรหลักสูตรการอบรมมีการเดินจงกรมและนั่งสมาธิ ดิฉันงุนงงมากเปื้อนหนาย เห็นเป็นเรื่องไร้สาระ งมงาย มองไม่เห็นแนวทางที่จะพ้นทุกข์ได้เลย แต่แล้วในตอนเย็นของวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ ดิฉันได้รู้สึพระธรรม ซึ่งเรียกว่า เป็นครั้งแรกในชีวิต เลยทีเดียว หลวงปู่ได้เมตตาเทศน์ ให้ผู้เข้ารับการอบรมเป็นเวลาเกือบ ๓ ชั่วโมง การเทศน์หลวงปู่อยู่ในท่าสำรวมไม่ขยับเขยื้อนเปลี่ยนท่าแต่ประการใด ทุกคนเงิบกริบ รวากับถูกสะกดจิต จะมีก็เสียงหัวเราะชอบใจสลับสับเปลี่ยนเป็นครั้งคราว ธรรมะของหลวงปู่ลึกซึ้งและกินใจมาก ดิฉันน้ำตาาร่วง จิตสำนึกบอกว่าได้พบพระแล้ว

เรื่องของความศรัทธาห้ามกันไม่ได้ ปิดภาคเรียน ลูกชายคนเดียวของดิฉันก็ได้เข้าบวชในโครงการบวชเณรภาคฤดูร้อนของวัดอัมพวันร่วมกับยุวพุทธิกสมาคมฯ หลวงปู่พิเชษฐให้ความอนุเคราะห์อย่างดี ครอบครัวของเราศรัทธาและไป

ปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวันอยู่เป็นเนืองนิตย์ ที่ขาดไม่ได้คือ วันที่ ๑๕ สิงหาคมของทุกปี ด้วยความศรัทธาและแน่วแน่ในทางปฏิบัติของพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชสุทธิญาณมงคล คราวใดเมื่อเกิดเหตุเภทภัย ก็จะได้รับ การขจัดปัดเป่าจากร้ายกลายเป็นดี หรือลดความรุนแรงลงบ้าง คำแนะนำของหลวงพ่อคือ ให้สวดมนต์ชัยมงคลคาถา หรือ บทพาหุงมหากาจารย์โก แล้ว สวดพระพุทธรูปคุณเท่าอายุบวชหนึ่ง แม่เมตตา และสวดคาถาชนะมาร เติงจงกรม และ นั่งสมาธิอย่างละ ๑ ชั่วโมงปฏิบัติทุกวัน ปรากฏว่า ได้เกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ ขึ้นกับดิฉัน ซึ่งจะขอนำมากล่าวในบางส่วน ดังนี้

๑. ดิฉันมีปัญหาเกี่ยวกับมดลูกมาเป็นเวลานานแล้ว ประจำเดือนผิดปกติ ตรวจรักษาที่โรงพยาบาลโยธธ แพทย์บอกว่าเป็นมดลูกโต ต้องรักษา โดยผ่าตัด ดิฉันไปรับการรักษาที่โรงพยาบาลราชวิถี มีอยู่ครั้งหนึ่งที่หมดต้องชูดมดลูกสด ๆ โดยไม่ใช้ยาหรือยาสลบเลย ดิฉันระลึกถึง หลวงพ่อและกำหนดพองหนอ ยุบหนอ เกิดความรู้สึกซาไปทั้งตัว ปัจจุบันนี้ปกติดีทุกอย่าง
๒. แคล้วคลาดจากอุบัติเหตุ เมื่อคราวที่ไปรับลูกชายซึ่งบวชครบกำหนด สึกที่วัดอัมพวัน ดิฉันทำหน้าที่ขับรถ เวลานั้นประมาณ ๐๑.๐๐ น. สามีนอนพักที่ท้ายรถ ในความรู้สึกของดิฉัน คล้ายกับเป็นเสียง เฮลิคอปเตอร์จะลงที่รถ ก็บอกกับเพื่อนที่ไปด้วยว่า ฮ. จะลง เพื่อนก็ บอกว่าเป็นลักษณะของคลื่นถนน (เพื่อนที่ไปด้วยคือ อาจารย์สุวารี จิตตยโสธร) เสียงทุบรถด้านหลังบอกว่ายางระเบิด เมื่อดูสภาพล้อ ระเบิดทุกคนก็งง รอดร้าวปาฏิหาริย์

เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ก็เกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันขึ้นอีก ที่สี่แยก ในเมือง

ยโสธร สามีพร้อมกับดิฉันได้ขับรถไปกำลังจะผ่านสี่แยกดังกล่าว ก็มีนางสาวยุภา ปิยะมาตย์ ขับรถมอเตอร์ไซด์ซ้อนมากับเพื่อนด้วยความเร็วสูง ประจวบเหมาะที่รถ ดิฉันโผล่ออกไป แยกใจกลัวหักหลบ รถล้มอย่างแรง พอดีกับรถสิบล้อสวนมา ตัวนางสาวยุภา ปิยะมาตย์ตกอยู่ใต้ท้องรถสิบล้อ ส่วนเพื่อนของเธออยู่ตรงล้อพอดี ดิฉันเห็นภาพคนยืนดูอยู่เต็มถนน หลังจากนั้นก็ลงไปเลยนั่งนิ่งอยู่ในรถ ทำอะไรไม่ถูก เพราะมั่นใจว่าสามีเป็นคนขับรถชนคนแล้ว ได้สติเมื่อได้ยินเสียงผู้ชายคนหนึ่งตะโกน ว่าอย่าถอย ดิฉันก็ตะโกนว่า “อย่าถอย” ตอนนั้นรถสิบล้อกำลังจะถอยเพื่อให้เกิดศพ

เด็กสาว ๒ คนคนหนึ่ง ทุกคนที่เห็นเหตุการณ์นี้คิดว่าไม่รอดแน่ทั้งสองคนเลย ดิฉันเป็นคนแรกที่วิ่งไปช่วยเมื่อได้สติ และนำส่งโรงพยาบาลโสธรรวมแพทย์ ได้รับความอนุเคราะห์เป็นอย่างดีจากนายแพทย์สุทธิชัย จันท์อารักษ์ ผู้อำนวยการ และคุณพรรณทิพย์ จันท์อารักษ์ ผู้จัดการของโรงพยาบาล เด็ก ๒ คนนั้นไม่มีบาดแผลใด ๆ เพียงแต่หัวโน ดิฉันติดสติ๊กเกอร์รูปหลวงพ่อกี่หน้ารถ ต้องเป็นปาฏิหาริย์หลวงพ่อกี่ผลึกออกจากกรถดิฉันแล้วตามคุ้มครองเด็กสาว ๒ คนนั้นอย่างแน่นอน

๓. ดิฉันมีความทุกข์ใจมากและได้เขียนจดหมายถึงหลวงพ่อกี่ เพื่อขอพึ่งเมตตาบารมีของพระเดชพระคุณท่าน และหลวงพ่อกี่ได้เมตตาตอบจดหมาย ดิฉันซึ่งในเมตตาบารมีที่หลวงพ่อกี่ให้แก่ครอบครัวเรา ต่อมาในวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๓๕ ก็เกิดปาฏิหาริย์ขึ้นที่ห้องพระของดิฉัน เวลา ๐๒.๐๐ น. ดิฉันลืมตาตื่นขึ้นมองเพดานบ้านเห็นแสงสว่างที่เพดาน สามีหลับอยู่ ปรากฏว่าที่ห้องพระ เทียนจุดสว่างอยู่ ๒ เล่ม ต้องเป็นปาฏิหาริย์หลวงพ่อกี่อย่างแน่นอน เพราะก่อนนอนและหลังสวดมนต์แล้วพวกเราดับเรียบร้อยแล้ว

๔. เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๓๕ ดิฉันได้ย้ายมาดำรงตำแหน่งครูใหญ่โรงเรียนบ้านหนองหอย สปอ.เมือง สปจ.ยโสธร โรงเรียนตั้งอยู่ฝั่งแม่น้ำชี ในฤดูฝนน้ำหลากน้ำท่วมต้องเดินทางโดยทางเรือ ลำบากและเสี่ยงต่ออันตรายจากเรือล่มอย่างยิ่ง ดิฉันสวดมนต์ภาวนาขอให้พ้นทุกข์และขอให้หลวงพ่อกี่คุ้มครองด้วยเถิด ปาฏิหาริย์เกิดขึ้นอีกแล้วอย่างไม่มีคาดคิด อาจารย์สำออง สามาอาพัฒนา ครูใหญ่โรงเรียนบ้านหนองแฝก สปอ.เมืองยโสธร ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ติดชานเมืองสะดวกสบายทุกอย่าง และที่บ้านหนองแฝกคือที่ตั้งครอบครัวท่าน ท่านมาที่บ้านดิฉันและขอย้ายสับเปลี่ยนกัน ดิฉันไม่ขัดศรัทธา และได้บอกกับท่านว่าท่านมีบุญคุณมากที่เมตตาให้มาอยู่ในที่สะดวกสบาย และบอกกับท่านว่าไม่ได้ยึดถือยึดมั่น เมื่อมีความต้องการที่มาอยู่ที่โรงเรียนบ้านหนองแฝก ก็ขอให้บอกยินดีจะสับเปลี่ยนให้ เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๓๖ ดิฉันมาดำรงตำแหน่งครูใหญ่โรงเรียนบ้านหนองแฝก ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือด้วยดีจากคณะครูทุกคนรวมทั้งผู้ปกครอง ทั้งยังมีผู้มีจิตศรัทธาบริจาคตู้เย็น พัดลม สร้างถนนหนทางให้และอีกมากมาย ที่ขาดไม่ได้คือการบริจาคอาหารกลางวันสำหรับเด็กนักเรียน

ซึ่งเด็ก ๆ ก็น่ารัก รู้จักการแผ่เมตตาให้แก่ผู้บริจาคและผู้บริการทุกท่าน หลวงพ่อพร้าสอนเสมอว่า “จิตเป็นกุศล จิตสบาย อุดมการณ์เกิดขึ้นมีสติครบ ครอบงำเงินได้เงิน นึกทองทองไหลมา หลวงพ่อได้เมตตาบอกคาถาเงินงอกไว้ว่า “วิระทะโย วิระโคนายัง”

พระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชสุทธานมมงคล คือผู้ส่องทางสว่าง ชรรมะที่ หลวงพ่อได้เมตตาสอนยังก้อง และซึ่งใจตลอดเวลา

“ไม่เคยทุกข์หรือจะรู้สุข”

“ไม่เคยจนหรือจะรู้รวย”

“ไม่เคยชั่วหรือจะรู้ดี”

“อย่าประมาท”

หลวงพ่อบอกว่า อย่าประมาท เพราะในสังคมปัจจุบันมันวิกฤตมาก ผู้มีสติปัญญาต้องรู้จักการวิเคราะห์ด้วยสติปัญญา ไม่ต้องพึ่งหมอดู ไม่ต้องไปสะเดาะเคราะห์ ต้องแก้กรรมด้วยตนเอง ผู้ปฏิบัติจะดูตัวเองออก บอกตัวเองได้ ใช้ตัวเองเป็น ช่วยตัวเองให้ได้ ๘๐% อีก ๒๐% หลวงพ่อช่วยได้

ชีวิตในปัจจุบันของดิฉัน ได้รับการขัดเกลาบ้างแล้ว ไม่ถือเขาถือเรา จะให้ความเมตตาแบเพื่อนมนุษย์และสรรพสัตว์ เชื่อกฎแห่งกรรม กลัวบาป เชื่อบาป บุญคุณโทษ ไม่ยึดมั่นถือมั่น อะไรจะเกิดก็เกิด จะให้อภัย จะไม่ก่อกรรมสร้างเวรกับใคร ๆ อีกต่อไป จะใช้หนี้กรรมที่เคยสร้างเวรให้หมด ๆ ไป จะขอยึดพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชสุทธานมมงคล เป็นที่พึ่งตลอดไปจนกว่าชีวิตจะหาไม่

ขออำนาจบารมีของพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่มีอยู่ จงช่วยอภิบาลปกป้องคุ้มครอง พระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชสุทธานมมงคล แห่งวัดอัมพวัน จงมีสุขภาพแข็งแรง อายุยืนนานตราบเท่านั้นแสนนาน ด้วยเทอญ